

З метою вдосконалення регулювання відповідальності органів місцевого самоврядування в Україні, потрібно врахувати можливості територіальних громад уточнювати у своїх статутах види та процедури відповідальності утворених ними органів. Реалізація такого напрямку дозволить перетворити відповідальність органів місцевого самоврядування у дієвий та ефективний механізм взаємовідносин між жителями територіальних громад і місцевою представницькою владою.

Література

1. Сухінін Д. Контроль в органах державної влади та органах місцевого самоврядування: порівняльний аналіз [Електронний ресурс] – Режим доступу: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2012/2012_03\(14\)/12sdvspa.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2012/2012_03(14)/12sdvspa.pdf)

Ольга ЧОРНОУС

Тернопільський національний економічний університет, Україна

РОЗВИТОК КООПЕРОВАНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ЕЛЕМЕНТ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ В ОРГАНІЗАЦІЇ

Вирішення проблем розвитку і зміни важливі для всіх організацій, що динамічно розвиваються. В даний час процес впровадження змін в організаціях стає новим концептуальним підходом до управління. У зв'язку з цим особливої важливості набувають процеси змін всієї системи функціонування організації і її організаційної структури, включаючи процеси, людей, споживачів, а також різні моделі і методи їх практичного втілення.

Зміни є невід'ємною складовою для будь-якої організації, оскільки середовище, у якому вона існує, динамічне та мінливе. Тому організація, що хоче вижити в умовах постійного прогресу та бути лідером серед конкурентів, повинна реагувати на зміни середовища шляхом ефективного впровадження організаційних та стратегічних змін. Таким чином, постає проблема ефективного управління змінами в організації. Зміни в організації обумовлені реакцією організації на розвиток навколишнього середовища (зв'язки, загрози і можливості). Організації змушені постійно пристосовуватися до середовища, в якому існують. Самі вони також генерують зміни в зовнішньому середовищі, розробляючи і випускаючи на ринок нові товари і технології, які стають

домінуючими і знаходять широке поширення.

Саме зміна - це поступовий або ступінчастий процес переходу організації на новий рівень з використанням існуючих ідей і концепцій.

До змін в організації відносяться:

- в основній структурі - характер і рівень ділової активності, правова структура, власність, джерела фінансування, міжнародні операції та їх вплив, диверсифікація, злиття, спільні підприємства;
- у завданнях і діяльності - асортимент продукції і набір послуг, що надаються, нові ринки, клієнти та постачальники;
- в застосовуваній технології - обладнання, знаряддя праці, матеріали і енергія, технологічні процеси, канцелярська техніка;
- в управлінських структурах і процесах - внутрішня організація, трудові процеси, процеси прийняття рішень і управління, інформаційні системи;
- в організаційній культурі - цінності, традиції, неформальні відносини, мотиви і процеси, стиль керівництва; в людях - керівництво та службовий персонал, їх компетентність, мотивація, поведінка та ефективність в роботі; в ефективності роботи організації - фінансові, економічні, соціальні та інші показники для оцінки зв'язку організації з навколишнім середовищем, виконання своїх завдань і використання нових можливостей; престиж організації в ділових колах і в суспільстві.

При цьому розглядаючи питання управління змінами в організації відмітимо те, що зміни є основно та невід'ємною складовою будь-якої організації. Тому для організації є необхідним швидке реагування на зміни середовища шляхом створення та впровадження ефективних стратегічних та організаційних змін. Організації адаптуються до змін середовища шляхом вчасного реагування, урахуванням тенденцій розвитку середовища, та методом пристосування середовища під себе.

Досліджуючи підприємства роздрібної торгівлі Тернопільської області в неспеціалізованих магазинах з перевагою продовольчого асортименту, можемо констатувати відхід від традиційних підходів міжорганізаційної співпраці. Підприємства стають дедалі гнучкішими, широко застосовуючи кооперовані зв'язки, в тому числі із підприємствами європейських країн.

Підприємства галузі реалізують динамічний різноплановий процес добровільної співпраці з юридично та економічно самостійними підприємствами на основі їх ключової компетенції для виробництва і реалізації продукції та надання послуг. Метою цих змін є підвищення

конкурентоспроможності суб'єктів господарювання та ефективності їх діяльності.

При цьому організаційні зміни в торгівлі виявляють абсолютну свою діалектичність і проявляються, з одного боку, в спрощенні організаційної структури окремого підприємства, а, з іншого боку, в ускладненні структури відносин між підприємствами за рахунок розвитку процесів кооперування, економічні зв'язки в рамках яких стають все більш складними (рівень "організованості" в економіці стає більш високим).

Лариса ЦЕТНАР

Тернопільський національний економічний університет, Україна

МАРКЕТИНГОВА ОЦІНКА РИНКУ СПОРТИВНИХ ТОВАРІВ

Олімпійський спорт є надзвичайно популярним явищем сучасного життя, яке викликає інтерес та привертає увагу значної частини людства. До набуття сучасного стану олімпійський спорт пройшов тривалий, виключно складний і суперечливий шлях розвитку. У ньому були періоди розвитку, стабільності та розквіту, занепаду та безвихідності, монолітності та роз'єднаності, непримиренності та компромісів.

Збереження і розвиток олімпійського спорту в сучасному складному та нестабільному світі, який характеризується багатьма проблемами політичного, економічного, соціального і екологічного характеру, потребують постійної роботи щодо приведення олімпійського спорту у відповідність із особливостями постійно мінливого життя світового суспільства. Потрібен постійний пошук шляхів збереження та підвищення популярності й значущості олімпійського спорту, виявлення негативних тенденцій у його розвитку, їх передбачення та подолання.

Проведення зимових Олімпійських ігор вимагає широких багатомільярдних інвестицій в євро, з яких велику частину повинна фінансується державою. Користь від адаптації інфраструктури до олімпійських потреб буде в основному включати поліпшення транспортної інфраструктури, будівництво або реконструкцію спортивних споруд, а також загальну туристичну інфраструктуру і облаштування міста. Крім того, може бути активізовано багато сфер приватних інвестицій, таких як готелі, пам'ятки та об'єкти житлового будівництва, які потрібні для Олімпійського селища. Поліпшення інфраструктури, зміцнення ідентифікації з власною країною та містом, а також великий вибір розваг (включаючи такі подальші події, як концерти, інші спортивні

заходи, ярмарки тощо) дозволять місту-господарю (і області) краще позиціонувати себе не тільки на національному рівні, а й в усьому світі.

У 2015 році за рейтингом із зимових видів спорту в Україні Тернопільська область посіла 2 загальнокомандне місце в I групі (Сумська, Тернопільська, Чернігівська, Харківська, м. Київ, Київська, Івано-Франківська, Львівська області).

На базах олімпійської підготовки за звітний період було проведено 20 змагань на державному та обласному рівнях.

У спортивних школах області культивується 7 зимових олімпійських видів спорту (біатлон, лижний спорт-гонки, лижний спорт-двоборство, лижний спорт - стрибки з трампліна, санний спорт, сноуборд, фрістайл), з яких пріоритетні - лижне двоборство, біатлон, санний спорт. Всього у відділеннях спортивних шкіл (1216 відділення) олімпійськими видами спорту в області займається 10630 спортсменів.

У 2013 році було проведено обласні змагання з олімпійських видів спорту: біатлону - 89 учасників, лижних перегонів - 67 учасників, стрибків на лижах з трампліну та лижного двоборства – 88 учасників, санного спорту – 94 учасників, сноубордингу – 72 учасники.

Потенціал Тернопільщини у Зимових видах спорту не просто великий, він масштабний. Більшість чемпіонів України у Зимових спортивних дисциплінах є вихідцями із Тернопільської області, і саме вони представляють нашу державу на міжнародних турнірах. Область показує блискучі результати у спортивній підготовці до олімпіади і вже в поточному році в області проведено ряд важливих заходів, спрямованих на розвиток зимових видів спорту. Вже в недалекому майбутньому великі надії покладаються на підготовку висококваліфікованих спортсменів на базі спеціалізованих спортивних шкіл.

Пропонується найближчим часом прийняти рішення про те, які запропоновані інфраструктурні заходи включити в плани стратегічного розвитку міста і регіону, щоб мати змогу якнайшвидше розпочати роботи. Особливо, оскільки деякі проекти спадщини можуть виконуватися незалежно від заявки. До того ж, слід зазначити, що всі збудовані на постійній основі об'єкти повинні бути готові приймати тестові змагання за сезон до початку Ігор. З метою скорочення витрат, тестові змагання на тимчасових об'єктах зазвичай проводяться перед самим початком сезону.

Львів, Тисовець і Воловець мають загальний потенціал для проведення зимових Олімпійських ігор в 2022 році [1]. Тим не менш,